

Blindatge serbi

La coalició de Slobodan Milosevic amb els ultranacionalistes és l'última jugada del president serbi, que prepara el país per al pitjor dels enfrontaments bèl·lics enmig de la tebiesa internacional.

Conscient que encara és un garant prou important de la pau a Bòsnia, o si més no de l'actual "guerra freda", el president iugoslau Slobodan Milosevic continua "exercint d'ell mateix" i posa a prova la paciència de la comunitat internacional. El doble joc que torna a utilitzar aquest cop amb la crisi de Kosovo –aparença de negociació sincera i duresa extrema– li continua proporcionant rendibilitat interna i un cert desconcert (interessat la majoria de vegades) entre la comunitat internacional. Una "perplexitat" a les principals capitals europees que sol traduir-se en falta d'eficàcia sancionadora i en temps vital per al mateix Milosevic.

Per allò que pugui passar, i amb la protecció activa dels companys eslaus de Rússia, el president de la nova Iugoslàvia ha ordenat que Sèrbia es blindi per prevenir un eventual enfrontament a gran escala no solament a Kosovo sinó a tota la regió dels Balcans. I ha fet resuscitar una coalició governamental idèntica a la construïda en els pitjors moments d'enfrontament amb Croàcia i amb Bòsnia.

El passat 24 de març els ultranacionalistes del Partit Radical Serbi de Vojislav Seselj van entrar en el nou govern de Sèrbia formant coalició amb els socialistes de Milosevic. La millor combinació possible perquè tothom vegi el clar missatge que vol donar Belgrad: amb Kosovo, bressol sacrosant de la pàtria sèrbia, no es juga.

La necessitat dels socialistes serbis de formar coalició va venir donada per la pèrdua de la majoria absoluta en els comicis del passat setembre. Des de llavors, el candidat més ferm a formar part del govern era el Moviment Serbi de Re-

novació de l'exòtic Vuc Draskovic, fins fa poc un dels caps de l'oposició radical a Milosevic, amb qui manté una relació d'amor-odi difícil de mesurar amb els paràmetres polítics habituals. Però Draskovic, amb els seus 45 escons al Parlament davant dels 82 de Seselj, exigia massa: el càrrec de primer ministre i molts ministeris.

ARKIU / EFE

La crisi de Kosovo va precipitar la caiguda de Draskovic de les travesses. Una caiguda, segons alguns analistes, volguda per ell mateix per apoderar-se en solitari del títol "d'oposició liberal" al socialista Milosevic i al seu home en Sèrbia, el president Milan Milutinovic. Vojislav Seselj, en tot cas, va ser l'opció elegida per representar millor els interessos serbis en aquest moment crucial en què es torna a posar en qüestió l'estructura de poder dels serbis als Balcans.

Vojislav Seselj ha estat prou clar aquests dies amb la crisi de Kosovo: "jo arreglaria la qüestió de Kosovo en cinc dies. Expulsaria de la regió tots aquells que no tinguessin els papers en regla". I vés a saber que entén ell per "papers regla-

mentaris" quan la seva obsessió és cagjar radicalment l'actual composició ètnica kosovesa: un 90% d'albanesos i un 10% de serbis.

En aquesta espècie d'enroc ordenat per Milosevic, la seva dona Mira Markovic, dirigent de l'Esquerra Unida Iugoslava (JUL), també fa el seu paper propagandístic: ha qualificat d'enemics del pa-

ís tots aquells que es manifesten a Sèrbia per una solució negociada de la qüestió de Kosovo. Els "enemics" –argumenta la senyora Markovic– es recluten entre la premsa independent, les editorials i els intel·lectuals "corromputs i manipulats". Una terminologia que sona al vell estalinisme practicat ininterrompudament pel seu marit des que va accedir al poder el 1988 a pesar de totes les disfresses adquirides en les rebaixes del mercat neoliberal.

Blindatge, doncs, del règim enmig d'una situació econòmica desastrosa que ha fet optar Belgrad per devaluar la seva moneda, el dinar, en un 81,1%. Una devaluació que recorda la del 1993 i que va generar una inflació diària del 60%. Un intent a la desesperada de les famílies del règim que envolten Milosevic –antics dirigents de l'aparell comunista i ara principals propietaris multimilionaris de les principals empreses del país i del mercat negre– per encoratjar les seves exportacions a pesar dels costos socials que puguin generar.

Belgrad assegura, en un mar d'ambigüitats, que vol solucionar-ho tot pacíficament. Però la seva elit de poder es prepara per a la pitjor de les contingències. També la comunitat internacional?

Eduard Sanjuán

La pèrdua de la majoria absoluta dels socialistes de Milosevic va fer possible que Vuc Draskovic, un dels caps visibles de l'oposició, entrés en el govern. La crisi de Kosovo precipità la seua caiguda de les travesses.